

§. XIV.

Sicuti autem corporis humani vel cuiusque rei sordes potissimum lauando expurgare solemus: Ita et scriptura peccatorum nostrorum per sanguinem Christi emundationem elegantiori vocabulo haud inepte describit, quando docet: *Christum nos lauasse a peccatis nostris in sanguine suo* Apoc. I, 5. et *DEUM Filiam Sionis a sordibus lauare* recenset Es. IV, 4. confer Ps. LI, 4. 9. Act. XXI, 16. quod tamen non eum in sensum accipi velimus, quasi facta hac purgatione seu ablutione ne ullus peccati fomes in renatis manserit residuus, adeo ut vel ipsa radix peccatorum funditus sit extirpata: Non enim quoad stirpem et sensum euulsa sunt; 1 Ioh. I, 8. sed tantummodo quoad condemnationem sublata, Rom VIII, 1. ceu pridem euictum dedere systematici. Quorsum etiam respexisse videtur noster *Lutherus* quando vocem hebraeam כפר lepide reddidit *Entsündigen* conf. Ps. LI, 9. Num. XXXI, 23. C. VIII, 21. et alibi.

§. XV.

Qua autem ratione et medio hanc emundationem praestet sanguis Christi haud difficili negotio determinari potest, nimirum unice *per fidem in sanguinem Christi ad ostensionem iustitiae suae per remissionem delictorum*. Rom. III, 25. Notum quippe est in Scholis Theologicis iustificationem et peccatorum remissionem esse vocabula synonymica conf. Rom. IV, 6. 7. 8. quamobrem quotiescunque scriptura asserit, hominem unice per fidem iustificari, Rom. I, 17. C. III, 24. C. IV, 5. (gemina inuenies Gall. II, 16. Phil. III, 9.) idem est, ac si per fidem veniam peccatorum nos consequi pronunciat, Act. X, 43. Matth. IX, 2. Marc. II, 5. Luc. VII, 48. coll. cum 50. aut per fidem aspersos absolutionem a mala conscientia habere recenset. Ebr. X, 22. Quotquot enim credunt in nomen Filii DEI, eiusque sufficientissimum λύτρον effusione sanguinis peractum, hos, utut
in